

EKOLOGICKÉ DNY OLOMOUC

EDO 2023

POŽÁR

13. 4. – 29. 4. 2023

33. ročník společné porady o našem světě.

TRADICE a TRANSFORMACE v proměnách společnosti a přírody.

Příroda si zpravidla s požárem poradí, od pradávna je tento živel součástí jejího tvoření. V ohni dochází k proměnám povahy věcí. Lidé mají z požáru strach.

Snad i proto, že současné požáry stále více hoří lidským přičiněním, jsou odrazem našeho zacházení se světem. Z pohledu ekologické krize je nejhorší, když vyhoří náš zájem o přírodu a dění ve světě, o snahu přírodě porozumět a být jí blíží. Civilizační problémy se poslední dobou rozšiřují.

Sotva některý problém částečně uhasíme, už je tu jiný a za obzorem plápolají další. Máme úzkost a zesilující pocit, že musíme něco zásadního změnit, ve společnosti, v krajině, která je naším domovem, ... ale jak? Podoby lidských snah se neobrátit v prach. EDO 2023 jako ohnisko zájmu o náš svět vyzařující svou energii k těm, kteří chtějí být u toho, kteří chtějí osvětlit cesty k vlastní orientaci ve složitém světě. 33 pokračování společné porady o našem světě, nad aktuálními problémy, v jejich kontextech, v otázkách otevřených celku, ... k přírodě, krajině, společnosti, člověku.

Vstup na všechny akce EDO VOLNÝ!

Ubytování pro účastníky festivalu ve vlastních stanech zdarma přímo v areálu festivalu.

FB skupina: Ekologické dny Olomouc-Sluňákov

https://bit.ly/FB_EDO

FB události:

Festivalové znělky EDO 23:

**Aktuální a podrobný program postupně na:
WWW.EKOLOGICKEDNYOLOMOUC.CZ**

Pořádá: www.slunakov.cz

ZAHÁJENÍ EDO
čtvrtek 13.4.2023
Dům přírody Litovelské Pomoraví,
Slunákov, Horka n. Moravou

15:00-18:00

Jiří Zemánek

Procházka hlubokým časem

„Příběh vesmíru je kvintesencí reality. ... Tento příběh má svůj otisk všude, a proto je tak důležité jej znát.“ --- Thomas Berry

Tříhodinový seminář o kosmologii epiky evoluce, v němž budeme hledat odpovědi na otázky, jak to všechno, co je kolem nás, vlastně vzniklo, jak jsme spolu s tím vším vznikli my, respektive jak se v procesu evoluce postupně rodila a proměňovala podoba naší Země a jaké je místo nás lidských bytostí v tomto neobyčejně rozsáhlém, tvořivém a tajemném příběhu. Na trase procházky dlouhé 4,6 kilometru si budeme vyprávět o vývoji naší planety a jejího života během 4,6 miliardy let, kdy každý jeden její metr bude zastupovat jeden milion let evoluce.

Jiří Zemánek je historik umění, poutník, kulturní aktivista a překladatel. V 80. a 90. letech působil jako odborný pracovník v několika státních galeriích, naposledy ve sbírce moderního a současného umění Národní galerie v Praze, kde uspořádal několik výstav (například výstavu kinetisty Zdeňka Pešánka). Od roku 2000 pracuje jako samostatný kurátor (výstavy: „Divočina – příroda, duše jazyk“ / 2003, „Od země přes kopec do nebe ...“ / 2005 ad.). V roce 2009 založil s přáteli spolek Pilgrim-Potulná univerzita přírody a v roce 2012 český Budapeštský klub. Zabývá se otázkou evoluce nové ekologické kultury a rolí kosmologie při rozvíjení našich vzájemně prospěšných vztahů se společenstvím Země. www.potulnauniverzita.cz.

Nutná rezervace místa na formuláři: bit.ly/prochazka23

nebo na e-mailu jana.vyhnakova@slunakov.cz.

Sraz přihlášených účastníků v 15:00 u Rajské zahrady Františka Skály.

Po ukončení workshopu možnost účasti na koncertu Marie Puttnerové od 18:00, zahájení Ekologických dnů Olomouc. Možnost setrvat i na víkend na besedy EDO 2023. Možnost přespání ve vlastních stanech v areálu zdarma.

18:00 Vernisáž výstavy EDO v nízkoenergetickém domě. Připravujeme Réné Hábl.

19:00 Koncert

Marie Puttnerová s kapelou v Rajské zahradě

Marie Puttnerová byla již dvakrát hostem festivalu, ale vždy se skupinou Jablkoň, se kterou vydala tři alba. S frontmanem kapely Michalem Němcem vytvořila Půljablkoň a vydali společně dvě velmi dobře hodnocená alba. Působila také ve Vojenském uměleckém souboru Ondráš, v kapele Cymbelín, spolupracovala s Kittchenem v projektu Zvíře jménem Podzim, s Petrem Linhartem, Mirkem Kemelem a dalšími. V roce 2022 však došlo k zásadnímu propojení s britským producentem Eddiem Stevensem (Druhá tráva, Jana Kirschner, Roisín Murphy, Moloko), díky kterému vyjde 21. dubna 2023 debutové album Puttnerové s názvem Laila tov. Setkání výjimečných hudebníků v Rajské zahradě Františka Skály:

Marie Puttnerová, Martin Novák (Robert Křesťan & Druhá tráva, Lanugo, Blue Shadows, Jaromír Honzák Quintet, Baromantika, David Dorůžka Trio), **Petr Uvira** (Ladě, Heimat, Jitka Šuranská, Vladivojna La Chia), **Martin Brunner** (Martin Brunner Trio, The Prague Six, Markéta Foukalová, Klara & The Pop, Lenka Dusilová, Beata Hlavenková).

Po ukončení koncertu:

Filmový umělecký dokument. Habima Fuchs / Equinox. 23 min.

Projekce sugestivního uměleckého filmu Habimy Fuchs, který zachycuje svět v symbolické rovnodennosti. Jeho děj se odehrává přímo na Sluňákově a vznikl v rámci programu Domov a svět Muzea umění Olomouc-Středoevropského fóra v roce 2022.

Habima Fuchs je česká vizuální umělkyně, která ve své tvorbě dlouhodobě reviduje zažitá mechanismy a tradiční existenciální, filozofické či metafyzické obraty, o něž se při porozumění světu, ve kterém žijeme, opíráme. Symboly a motivy, které při tom reflektuje a materializuje, pocházejí z různých kultur i dob, z rámce křesťanské

ikonografie i orientálních náboženských kontextů. Výsledkem je výjimečně působivá obraznost, svádívá a podvrtná, také ale hluboce sebekritická.

Rajská zahrada Františka Skály je krásná, v rámci EDO bude její krása podtržena i vstupní květinovou bránou v areálu Domu přírody Litovelského Pomoraví, která bude také pozvánkou na mezinárodní květinovou a zahradnickou výstavu:

Flora Olomouc 2023, 20. – 23. dubna 2023, Království barev.

14.4. – 17.4. BESEDY EDO

SLUŇÁKOV-DŮM PŘÍRODY LITOVELSKÉHO POMORAVÍ, HORKA NAD MORAVOU.

pátek 14.4.

14:00

Stanislav Komárek

U čeho nám hoří koudel?

Oheň jako archetypický obraz v lidském myšlení, přírodě a společnosti.

Oheň je takový velmi zvláštní živel-na rozdíl od všech tří ostatních je po výtce dynamický, musí se neustále živit a ponechán sobě samému, vyhasne. Ať už v něm vidíme proces prudké oxidace, nebo jednu z klíčových mocností světa, je to neobyčejně bohatý zdroj metafor a archetypálních obrazů v našem jazyce, myšlení i citění. I křesťanské peklo je oproti statickému křesťanskému nebi velmi dramatické a plameny pekelné již již olizují hříšníky, včetně těch ekologických-není globální oteplení moderním obrazem pekla? Nepřítápíme si sami pod ohněm sopečným? Nebyl oheň prvním zásadním objevem lidstva? Není celá metalurgie a s ní i mechanicko-technická civilizace svou povahou ohnivá? Nejsou tepelné motory jen důmyslným propojením ohně a vody, dvou věčných protivníků? Nespálují nás plameny vášně a nenávisť? K čemu nám vlastně "přihořívá"?

Stanislav Komárek je český biolog, filosof a spisovatel; autor svěbytných esejů, básník a romanopisec, etolog, antropolog, historik biologie. Studoval entomologii na Univerzitě Karlově v Praze. Po nástupu na Parazitologický ústav emigroval do Rakouska. Pracoval v Muzeu přírodní historie, na ministerstvu zemědělství a v Zoologickém ústavu Vídeňské univerzity. Zabýval se etologickými a antropologickými koncepcemi (např. A. Portmann, J. v. Uexküll, K. Lorenz a O. Koenig). Zaujímá se také o psychologii a psychoanalýzu, zejména vídeňskou tradici freudovskou a jungovskou. Po návratu do Prahy v roce 1990 nastoupil na Katedru filosofie a dějin přírodních věd na PřF UK, kterou založil Zdeněk Neubauer. Přednáší o vzájemných vztazích přírodních a kulturních fenoménů a biologické estetiky A. Portmanna, také o dějinách biologie, o dějinách objevných cest, domestikaci jakožto biologickém fenoménu, či mimikrách. Je skvělým esejistou (2006 cena Toma Stopparda) a autorem celé řady knih: „Dějiny biologického myšlení“, „Mimikry, aposematismus a příbuzné jevy“, „Lidská přirozenost“, „Spasení těla: moc, nemoc a psychosomatika“, „Ptáci v Čechách 1360–1890 aneb tajemství rytíře von Sacher-Masocha“, „Příroda a kultura: Svět jevů a svět interpretací“, „Obraz člověka a přírody v zrcadle biologie“, „Ochlupení bližní. Zvířata v kulturních

kontextech“, „Evropa na rozcestí“. Napsal také beletristické romány „Opšlstisova nadace“, „Černý domeček“, „Mandaríni“. Je autorem sbírky básní „Kartografie, Kaligrafie, Holografie“, „Mé polopouště“. Nedávno vyšly první dvě části jeho memoárů „Města a městečka“. Aktuálně vyšla kniha: „Jungovské eseje z devadesátých let I, II.“ a na podzim by měl vyjít dlouho očekávaný nový román „Jezovita Balbinus“.

<http://www.stanislav-komarek.cz/>

15:30

Eliška Fulínová

“Oheň svým příchodem všechno vytríbí...“:

Myslet změnu s Hérakleitem Efeským

Doba antropocénu je doba otřesů dosavadních (zdánlivých) jistot, a v důsledku i doba úzkosti, která mnohé ze všech těch změn jímá. Co prožíváme, je dost možná kocovina: fascinace mocí vědotechniky vyústila v opojnou sebejistotu člověka jako pána tvorstva a víru, že svět i budoucnost dokáže mít pod kontrolou-a teď nastupuje vystřízlivění. Lze snad doufat, že až se přežene nejhorší bolest, přijde realističtější zhodnocení naší lidské situace a možností. Jedna z kompetencí, které se budou jako výbava pro “nejbližší příští” opravdu hodit a které nám také mohou pomoci divokou současnost lépe snášet, je schopnost žít s nejistotou-což jsme se v naší tradici poněkud odnaučili či zapomněli. Pojdme se tedy zkusit společně rozvzpomínat. Průvodcem nám bude Hérakleitos z Efesu: o povaze změn, se kterými je třeba v tomto světě počítat, přemýšlel už v šestém století před začátkem letopočtu. A jak se pokusím předvést, jeho úvahy se můžou velmi hodit i v současných časech zelených a dalších transformací.

Eliška Fulínová (*1982, Praha) po studiu učitelství na Pedagogické fakultě ZČU v Plzni (Mgr.) vystudovala filosofii na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK (Mgr.), doktorát získala na Katedře filosofie a dějin přírodních věd PŘF UK (Ph.D.) a Université Paris I, Panthéon-Sorbonne (Dr.). Jejím oborem je současná fenomenologická filosofie, soustředí se zejména na problematiku prostoru a prostorovosti jako ontologickým určením živých i neživých jsoucen. Kromě toho ji zajímá antická filosofie, dlouhodobě se zabývá řeckým archaickým myšlením a v současné době též Aristotelovými biologickými spisy. V současnosti působí na Centru pro teoretická studia UK v Praze a je redaktorkou filosofického časopisu *Reflexe*.

17:00

Zuzana Kostičová

Tradice a transformace náboženských idejí:

Koncept „energie“ mezi vědou a spiritualitou

ilustrovaný na díle Carlose Castanedy

Co se stane, když vzplane starý duchovní koncept a jako fénix se přerodí do nové podoby? A jak se naopak koncept nový odívá do hávu tradice a velebného civilizačního stáří? Velká náboženská proměna, jíž prochází současný globální Západ, je svědkem obou pohybů, které se proplétají a vzájemně doplňují. Jedním z významných příkladů tohoto procesu je koncept (spirituální) energie, který stojí jednou nohou v současné vědě a druhou v hájemství filosofie a tradic západního esoterismu. Ukážeme si, jak se obojí kombinuje do zásadní spirituální ideje, která svědčí jak o tom, jak hluboce moderní věda ovlivnila náš duchovní život, tak o tom, jak obrovskou roli stále hrají staré duchovní koncepty a tradice. Průvodcem, hlavním motivem a následovánímhodným i odstrašujícím příkladem nám v tom bude životní cesta a učení Carlose Castanedy.

Zuzana Kostičová (*1980 Praha) je religionistka, kdysi začínala jako odbornice na předkolumbovská náboženství mexických indiánů, během mileniální vlny související s rokem 2012 se však začala živě zajímat o současnou alternativní spiritualitu. V posledních deseti letech se intenzivně věnuje právě jí, a to se zvláštním ohledem na průniky s indiánskými motivy. Je autorkou několika knih, např. „2012: Mayský kalendář, transformace vědomí, dva světy a rovnováha“ nebo „Náboženství Mayů“. Působí na katedře religionistiky Husitské teologické fakulty, kde vede zvláště kurzy zaměřené na postmoderní spiritualitu a náboženství v popkultuře a v médiích. Rozsáhle se věnuje také popularizaci religionistiky.

19:00

Radan Haluzík

Turbo-venkovy: Nečekané transformace globálního venkova

Možná to znáte z cest: ještě před pár lety v zapadlých vsích z bláta a kamení chodili staří v krojích a pásli se koně a oslíci a dnes tam rostou chaoticky jak houby po dešti tisíce pompézních vil „jak v Americe“ a ulice plné fastfoodů a obchůdků s globálním zbožím křižují auta a motocykly. Jinde se naopak celé vesnice existující od nepaměti vylidňují, zarůstají roštím a doslova mizí před očima. Globální venkov prodělává možná největší transformaci od neolitické revoluce... Radan Haluzík zkoumá tyto turbulentní procesy ve více než dvaceti zemích světa a nedá mu spát otázka: Jak budou vypadat vesnice kdysi „rozvojových zemí“ až se opravdu rozvinou?

Radan Haluzík vystudoval biologii a ekologii na UK a sociální antropologii na UK a UCL v Londýně. Coby sociální antropolog se věnuje studiu sociálního života věcí, architektury a vnitřních periferií měst, jakož i současných válečných konfliktů. Zajímají jej obecné otázky vztahu politiky a estetiky, to jak krása a krásno ovlivňují lidské motivace a jednání. Svůj mnohaletý terénní výzkum konfliktů v bývalé Jugoslávii a na Kavkaze zúročil v knize „Proč jdou chlapi do války“ (2018). V Centru pro teoretická studia UK a AVČR, kde pracuje, vedl tým věnující se prázdným místům a nové divočině našich měst, což vyústilo ve vznik knihy „Město naruby: vágní terén, vnitřní periferie a místa mezi místy“ (2020).

sobota 15.4.

10:00

Petr Tureček

Kdo chce zapalovat, musí hořet:

šíření lidské kultury jako alternativa biologické dědičnosti

Množství lesa, které ročně podlehně na západě Spojených států požárům, roste v čase exponenciálně. Stejná funkce dokáže popsat i šíření viru během pandemických vln a úspěšné tažení kresleného vtipu internetem. Pokud se každý pobavený uživatel rozhodne přeposlat obrázek dvěma přátelům, kteří jej ještě neviděli, exponenciála (1, 2, 4, 8, 16,...) je na světě. Proč se zrovna exponenciální růst vynořuje na tolika místech v přírodě, zvláště pokud se do hry vmísí činnost člověka? Proč vypadá průběh adaptace exponenciálně, pokud se odehrává prostřednictvím kultury, ale lineárně, pokud musí organismy vystačit s rekombinací genů a s novými mutacemi? Jaký mělo význam, že jsme část své přizpůsobivosti odveleli z biologické dědičnosti na sociální učení a kulturní přenos, a oč jsme tím přišli? A je možné, že i tato „nová dědičnost“ časem najde cestu do bezpečného závětrí lineárních funkcí a konstant? Zatím nevíme, zda si lze představit využití ohně bez sociálního učení, víme však, že kulturu dnešního typu plnou pověstí a mýtů si bez našeho nejdůležitějšího domestikanta, bez plamenů pohlcujících dříví i tmu, bez táborového ohně, u nějž se vyprávějí dlouhé příběhy, představit nelze.

Petr Tureček je teoretický a evoluční biolog, který se zaměřuje v první řadě na evoluci lidského chování a evoluci kultury. V současné době působí v Centru pro Teoretická Studia a na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Prostřednictvím matematického modelování zkoumá, jaký dopad mají odlišnosti mezi genetickým a sociálním přenosem na procesy adaptace a divergence v příslušných doménách. Je členem skupiny Blázni.cz, se kterou vydává samizdatový literární časopis, pořádá koncerty a autorská čtení. Napsal knihu „Vlasy se vrací“ a sbírku poezie „Ptáci a prdele letěli vesele“.

13:00

David Storch

Konečně ekologická krize! O třetí fázi antropocénu

Na otázku, kdy skutečně začal antropocén, tedy období, kdy je vliv člověka celoplanetární, nelze jednoznačně odpovědět. Antropocén není homogenní období a vliv člověka na planetu se sám výrazně proměňuje. Lze rozlišit tři různé fáze antropocénu. Nedávno jsme vstoupili do

zatím poslední fáze, která se projevuje netriviálními interakcemi mezi lidskou společností a přírodou. Teprve v této fázi lze rozumně mluvit o ekologické—tedy nikoliv environmentální—krizi. **David Storch** je biolog, působí v Centru pro teoretická studia, společném pracovišti Univerzity Karlovy a Akademie věd ČR. Je profesorem ekologie na Přírodovědecké fakultě UK. Zabývá se makroekologií, biodiverzitou a ekologickou teorií. Je spoluautorem knih „Jak se dělá evoluce“, „Úvod do současné ekologie“ a „Biologie krajiny – biotopy české republiky“, a editorem knihy „Scaling Biodiversity“, vydané nakladatelstvím Cambridge University Press. Je editorem časopisů „Ecology Letters“, „Global Ecology and Biogeography“ a členem redakčních rad časopisů „Vesmír“ a „Fórum ochrany přírody“. Občas píše do novin a vystupuje v médiích.

14:30

Jan Romportl

Kterak se umělá inteligence do nás propálila skrz ChatGPT

Systém ChatGPT, který na konci loňského listopadu veřejnosti představila společnost OpenAI, dosáhl několika zásadních výsledků. Například: 1) celoplanetární ChatGPT fetišismus; 2) vznik neskutečného množství nových „AI expertů“ mudrujících cosi o jazykových modelech a o tom, komu všemu ty modely vezmou práci; 3) populární influenceři, kteří ještě donedávna vybalovali, testovali a komentovali nové iPhony a natáčeli se u toho na YouTube, tak nyní ve stejném stylu vybalují nové AI produkty a šíří o nich konzumní povědomí do laické veřejnosti; 4) zpozornění nečekaně velkého množství lidí, že tu opravdu asi nějaká AI začíná být; 5) vypjatá argumentační gymnastika odpůrců AI, kteří se opírají o představu, že ChatGPT je jen „statistický papoušek“, který na rozdíl od člověka nerozumí tomu textu „opravdicky“; 6) OpenAI možná lehce naznačuje, že už se skutečně začínají trošku přibližovat k obecné umělé inteligenci (AGI), a že bychom tomu měli už konečně začít věnovat pozornost. Takže... Jak na tom tedy reálně teď jsme? To si zkusíme říct v přednášce.

Jan Romportl je expert na umělou inteligenci, freelance AI konzultant, VC deep-tech partner, a CEO startupu Elin.ai. V minulosti založil a do půlky roku 2022 také vedl Dataclair.ai – Centrum umělé inteligence v PPF a O2 Czech Republic. Loni se po 7 letech odpoutal od korporátního prostředí a pustil se do zakládání vlastního startupového projektu, v němž by chtěl s AI řešit jeden z palčivých problémů současného online světa. Má Ph.D. z umělé inteligence a vystudoval také filozofii. Než v roce 2015 nastoupil do O2, měl 12 let zkušeností v univerzitním výzkumu a výuce v oblastech umělé inteligence, interakce člověka a stroje, řečových technologií a filozofie. Byl vedoucím oddělení Interakce člověka a stroje ve Výzkumném centru nových technologií na Západočeské univerzitě v Plzni a zároveň výzkumníkem na Katedře kybernetiky. V současnosti je také členem Katedry filozofie téže univerzity, spolupracuje s Centrem teoretických studií Univerzity Karlovy a s českým Spolkem pro efektivní altruismus. Organizuje Prague AI Safety Meetup a snaží se být nápomocen mezinárodní komunitě zabývající se bezpečností a hodnotami umělé inteligence.

16:00

Petr Pokorný

Ekologická tvořivost prostřednictvím ohně

Od chvíle, kdy na Zemi dramaticky ubylo mamutů a dalších členů pleistocenní těžké party, stal se oheň hlavním býložravcem. Zároveň si ho ochočili lidé a začali ho tvořivě využívat k nejrůznějším účelům. Mimo jiné k rozbíjení všeobecné nadvlády málo produktivních lesů a křovin, které od nástupu současného interglaciálu začaly pohlcovat srážkově bohatší oblasti souše. Vzájemný vztah člověk-vegetace-oheň je na pozadí současných klimatických podmínek natolik intenzivní, že jednotlivé složky požárové dynamiky od sebe nedokážeme jasně oddělit. Hovoříme proto o „požárových režimech“, čímž jsou myšleny projevy tohoto vzájemného vztahu na nejrůznějších časových a prostorových škálách. Dlouho se naivně věřilo, že střední Evropy se tyto otázky příliš netýkají, ale z omylu nás vyvádějí nejnovější paleoekologické výzkumy a koneckonců i veliké a těžko uhasitelné požáry, které jen v loňském roce zkonzumovaly 860,000 ha evropských lesů a zdaleka se netýkaly jen suchého a intenzivně hořícího Středomoří. Nastává čas, kdy by minimálně ekologové mohli požárům vrátit jejich tradiční roli, kterou zdědily po mamutech a jejich souputnících.

Petr Pokorný je biolog, kvartérní paleoekolog a environmentální archeolog. Zabývá se proměnami světa v nedávné geologické minulosti, zejména od poslední ledové doby po současnost. Působí v Centru pro teoretická studia, společném pracovišti Univerzity Karlovy a Akademie věd ČR, které aktuálně řídí. Nejvíce bádá v Čechách, občas v severní Africe, na Balkáně, na Sibiři (kam už se nejspíš nepodívá) a občas dokonce i na Moravě. Své objevy publikoval v téměř dvou stovkách vědeckých prací. Je autorem, spoluautorem a editorem řady knih-například „Krajina a revoluce“, „Bioarcheologie v ČR“, „Něco překrásného se končí“, „Neklidné časy“, „Afrika zevnitř“, „Antropocén“. Působí v redakčních radách několika vědeckých a popularizačních časopisů.

17:30

Debatní večer Salonu Práva na EDO 2023

Jak se katolická církev učí vstřícnosti?

Tereza Matějčková, Václav Bělohradský, Tomáš Petráček

moderátor: Zbyněk Vlasák

Jakou roli v dnešním světě hraje a má hrát katolická církev? Jaké dědictví po sobě zanechal nedávno zesnulý papež Benedikt XVI. a jak se celá instituce proměňuje za pontifikátu papeže Františka? Jak se vyvíjí vztah církve k demokracii, současným politickým i kulturním konfliktům či environmentálním výzvám? Tradice, transformace a současná katolická církev.

Tereza Matějčková je filosofka působící na Ústavu filosofie a religionistiky Filosofické fakulty Univerzity Karlovy. Vystudovala obor Humanities and Social Sciences na Anglo-American University in Prague a filosofii a religionistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Absolvovala tříměsíční stáž pod vedením prof. Klause Viewega na Univerzitě Friedricha Schillera v Jeně. Vstupuje stále častěji do veřejného prostoru a spolupracuje s českými médii, je členkou redakční rady Filosofického časopisu, spolupracovala s nakladatelstvím OIKOYMENH. Věnuje se také recenzování knih a filmů a také překladatelství z němčiny a angličtiny. Publikuje eseje v týdeníku Echo24, kde se věnuje především kultuře. Je autorkou knih „Hegelova fenomenologie světa“ (2018), pozornost vzbudila i knihou „Kdo tu mluvil o vítězství? Osm cvičení ve filosofické rezignaci“ (2022). Zajímá se vedle jiného o období německého idealismu a o postavení náboženství v sekularizované společnosti.

Václav Bělohradský 1944, po studiích na FFUK působí v Itálii jako profesor sociologie nejdříve na univerzitě v Janově, později jako profesor politické sociologie na univerzitě v Terstu. Česky vydal například „Přirozený svět jak politický problém“ (ČS 1991), „Myslet zeleň světa“ (Mladá fronta 1991), „Společnost nevolnosti“ (Slon, 3. vydání 20124), „Čas pléthokracie; když části jsou větší než celky a světový duch spadl z koně“ (65.pole, 2. vydání 2022). Do Olomouce přijíždí pravidelně po mnoho let na festival Ekologické dny Olomouc.

Tomáš Petráček je teolog, kněz a církevní historik. Je akademickým kaplanem a vikářem při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hradci Králové a aktivním členem redakční rady revue pro teologii a duchovní život Salve. Vyučuje na Katolické teologické fakultě UK a na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové, kde zároveň působí jako vedoucí katedry Kulturních a náboženských studií. Je postulátorem blahořečení umučeného kněze Josefa Toufara. Působí jako kaplan v Křesťanském akademickém klubu Salaš.

Zbyněk Vlasák je novinář a filmový kritik. Vystudoval žurnalistiku a mediální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde dnes vyučuje. Od roku 2009 vede Salon, literární a kulturní přílohu deníku Právo. Dlouhodobě spolupracuje s Mezinárodním filmovým festivalem Karlovy Vary. A je také členem Sdružení českých filmových kritiků. Spolu se Štěpánem Kučerou připravil sborníky „Všechno nejlepší. Tisíc čísel a dvacet let Salonu Práva“ a „Miliónový časy. Povídky pro Adru“.

20:00

Alice Koubová

Ireversibilní prahy a neideální propojení

Teorie objektních vztahů je primárně psychoanalytickou teorií, která však “obsahuje rudimentární politickou teorii subjektu” a to především pro svůj inspirativní výklad ontogeneze lidského života ve vztahovém prostředí, které není omezeno na soukromé rodinné vztahy, ani na časové období dětství. Skrze výklad toho, jak důležité je po celý život žít ve vztazích, které člověku umožní prožívat pocit „že je pořád naživu“ a skrze důraz na nutnou přítomnost rozporů, ambivalence, ale tak zvaných prahů ireversibility (situace, jejichž prožitím opouštíme nenávratně

svět, ve kterém jsme byli schopni se orientovat) se tato koncepce vyhýbá ideálu individuální emancipace, aniž by však upadala do romantizující představy lidské kolektivity. Perspektiva objektivních vztahů se uplatňuje v metodologii uměleckého výzkumu i v reflexi a praktické transformaci institucí.

Alice Koubová působí jako vědecká pracovnice na Filozofickém ústavu Akademie věd ČR, proděkanka pro vědu a výzkum na DAMU a performerka v uměleckém souboru Tantehorse. K jejím výzkumným tématům patří relační etika, etická kultura organizací, performativita, vtělené poznání, vztah kultury a vědy a resilience. Od roku 2022 vede výzkumnou skupinu Systémy resilience v rámci Institutu Systemic Risk Institute. Je autorkou a editorkou knih „Terény performance“ (2021), „Donald Winnicott a politická teorie“ (Filosofia, 2020), „Myslet z druhého místa. K otázce performativní filosofie“ (NAMU, 2019), „Self-Identity and Powerlessness“ (Brill, 2013) a dalších.

neděle 16.4.

10:00

Václav Cílek

Zadržování vody v krajině od pravěku do dneška

V teplejším světě se odpaří a spadne víc vody, povodně budou větší a častější. Srážky však budou rovněž nerovnoměrné a často přívalové. Krajina velkých polí a degradovaných půd je náchylná k situaci chronického sucha. Menší a střední toky mohou začít každých pár let a možná i každý rok vysychat. Základem krajiny, která zadržuje vodu je zdravá půda, a to i v lese. Dále se jedná o opatření, které zpomalují dráhu "vodní kapky" v měřítku stromu, louky i celé krajiny. V přednášce se Václav Cílek pokusí ukázat několik prostých odjakživa používaných technik zadržování vody a seznámit posluchače se základy kalifornské školy "water harvesting".

Václav Cílek pracuje v Geologickém ústavu AV ČR a v Centru pro teoretická studia (UK a AV ČR), kde se zabývá širokými tématy, které se týkají lidí, vody, rostlin a zvířat. Napsal mnoho knih a zcela zásadně ovlivnil svým esejistickým uměním smýšlení lidí o naší krajině, vnitřní i vnější, na horách, v rovinách i v podzemí, včetně jejich environmentálních problémů.

12:30

Ondřej Sedláček

Vidět hořet Říp a zemřít. Ekologie ohně v ČR

Oheň je přirozenou součástí vývoje a fungování mnoha původních ekosystémů. Recentní paleoekologické studie dokazují, že v minulých tisíciletích ve střední Evropě hořelo poměrně často. Požáry tak významně ovlivňovaly podobu řady biotopů, udržovaly bezlesí a byly běžnou součástí lesní dynamiky. V průběhu posledních staletí jsme však oheň z naší krajiny efektivně vytěsnili. Hlavní událostí loňského léta byl rozsáhlý požár v NP České Švýcarsko, který rozvířil debatu o dopadu požárů na přírodu a hrozbě podobných událostí v budoucnosti. Cílem přednášky je pospojovat všechny tyto souvislosti, uchopit oheň jako obrovskou příležitost pro přirozený vývoj našich ekosystémů a nabídnout řešení do budoucna včetně preventivních opatření i cíleného využívání ohně v krajině.

Ondřej Sedláček učí a bádá na katedře ekologie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy a působí v neziskové organizaci Ochrana fauny ČR, o.p.s. Zabývá se výzkumem ptačích společenstev v pralesích a savanách subsaharské Afriky. U nás se intenzivně věnuje moderní ochraně přírody, od praktického managementu v krajině až po snahy změnit myšlení lidí a konání úředníků, založil síť motýlích rezervací. Zabývá se popularizací vědy, pravidelně vystupuje v rádiu i televizi, byl hlavním odborným poradcem při vzniku celovečerního filmu o přírodě ve městech Planeta Praha, je spoluautorem stejnojmenné knihy.

13:45

Pavel Barša

Od utopie smíření k věku smíšení

Devatenácté a dvacáté století vidělo svět prizmatem dichotomií, jejichž strany představovaly heterogenní a vzájemně se vylučující vrstvy skutečnosti. Přírodní vědy odkrývaly a manipulovaly determinovanou realitu hmoty, humanitní vědy zkoumaly svobodnou realitu ducha. Proti opakujícím se procesům přírody stály jedinečné příběhy dějin. Tomu odpovídalo dvojí pojetí svobody: byla poznáním nutností, ale také tvořením z ničeho. V utopických vizích minulých dvou století představoval rozvoj dvou typů svobody rovnoběžky, které se asymptoticky přibližovaly. V místě jejich dotyku se měl člověk stát počátkem sebe sama-pozemským bohem. Protiklad mezi ním a přírodou – duchem a hmotou – by byl překonán. Utopické naděje minulých dvou století na dokonalé naplnění vystřídal dnes obavy z apokalypsy. Víze smíření či překonání protikladu člověka a přírody nám dnes již nic neříká, neboť je již nemůžeme chápat jako dvě heterogenní vrstvy bytí. Oddělení ducha a hmoty, budoucnosti a minulosti, rozumu a tradice vystřídalo jejich smíšení.

Pavel Barša Pavel Barša vystudoval Filosofickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. V osmdesátých letech byl zapojen do brněnské alternativní kultury (kapely Odvážní bobříci, Pro pocit jistoty). Po roce 1989 působil na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně a na Středoevropské univerzitě v Budapešti. V současnosti přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Jeho posledními knihami jsou „Cesty k emancipaci“ (Academia, 2015) a „Román a dějiny“ (Host, 2022).

15:00

DIVOKÁ PLAVBA EDO v Rajské zahradě

Pavel Barša, Václav Cílek, Eliška Fulínová, Radan Haluzík, Zuzana Kostičová, Ladislav Miko, Ondřej Sedláček, David Storch

a Petr Tureček na environmentální arše Petra Pokorného.

Setkání účastníků a hostů EDO v Rajské zahradě Františka Skály. Co nás všechny na letošním EDO zaujalo, co potěšilo, inspirovalo, naučilo, udivilo, našťvalo, rozesmálo, ... Rozvolněná diskuse a reflexe festivalového dění. Beseda z podstaty nejistoty, s možnými překvapeními, svobodná, bez pódia oddělujícího hosty a přítomné diváky, bez přítomnosti videozáznamu.

pondělí 17.4.

17:00 Český rozhlas Olomouc (Pavelčáková 2/19)

MINISTERSKÝ POTLACH / Diskuse

Libor Ambrozek, Rut Bízková, Ladislav Miko, Eva Volfová.

Moderuje: Jiří Guth

Jak se proměňuje vztah lidí a přírody v době velkých transformací ve společnosti a v neustálých proměnách přírody. Dochází vzhledem k tomu ke změnám v obsahu práce na Ministerstvu životního prostředí? Existuje nějaké napětí mezi přístupy k ochraně přírody tradičními a snažícími se o nové pojetí? Jakými nejdůležitějšími proměnami prošlo samotné ministerstvo od roku 1989? Co by se dalo označit za úspěch vládní politiky v environmentální oblasti a co naopak neustále prohráváme. Proč je ministerstvo životního prostředí v době klimatické krize, období sucha, ohrožení biodiverzity, stále poměrně slabým ministerstvem? Jaká je role Zelené dohody v současném světě? Dorazil na ministerstvo pojem antropocén jako symbol zásadní proměny světa? Jaká by měla být role ministerstva, jak je to s politikou na MŽP, s depolitizací, aktivismem, využitím faktů a s kvalifikací a

stabilitou aparátu při změnách v režimu státní služby. Jaká je kvalita osvěty veřejnosti v ekologických otázkách, využívá dobře ministerstvo v práci s veřejností služeb sítě návštěvnických center a středisek environmentálního vzdělávání?

Ladislav Miko, přírodovědec, odborník v oblasti ochrany životního prostředí, půdní biolog a ekolog. Od května do listopadu 2009 byl ministrem životního prostředí České republiky ve Fischerově vládě, od roku 2017 byl místopředsedou a od roku 2021 je 1. místopředsedou strany LES. Patří mezi nejvýše postavené Čechy v administrativě Evropské unie – od roku 2005 působil v Generálním ředitelství pro životní prostředí Evropské komise, jako ředitel odboru pro ochranu přírodních zdrojů a biodiverzity a v letech 2011 až 2017 působil jako zástupce generálního ředitele Generálního ředitelství pro zdraví a ochranu spotřebitele. Od začátku roku 2018 byl jmenován vedoucím Zastoupení Evropské komise na Slovensku.

Libor Ambrozek se celý život věnuje ochraně přírody ve všech podobách. Vystudoval botaniku na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy, poté působil jako přírodovědec Masarykova muzea v Hodoníně a na odboru životního prostředí Okresního úřadu tamtéž. Několik období byl členem Poslanecké sněmovny PČR a v letech 2002-2006 ministrem životního prostředí. Posledních 10 let pracuje v AOPK ČR jako vedoucí oddělení péče o přírodu a krajinu CHKO Bílé Karpaty. Začátkem roku 2022 se vrátil i na MŽP v roli poradce ministra. Od roku 2000 je, pochopitelně s ministerskou přestávkou, předsedou Českého svazu ochránců přírody.

Rut Bízková vystudovala radiochemii na VŠCHT v Praze, v tomto oboru pracovala v ÚJV Řež do roku 1989. Po revoluci prošla řadou funkcí ve státní správě – od referentky po ministryni na MŽP, byla poradkyní náměstka ministra pro energetiku, hutnictví a stavebnictví, poradkyní premiéra, předsedkyní Technologické agentury ČR, ředitelkou Středočeského inovačního centra. Zabývá se SMART řešeními a podporou výzkumu pro rozvoj veřejného sektoru, celý život zejména ve vztahu k energetice a ochraně životního prostředí. Je spoluautorkou řady národních a dalších strategií, naposledy výzvy Výboru regionů EU vůči Evropské komisi a Evropskému parlamentu na podporu inovativního rozvoje rurálních oblastí. Prosazuje digitalizaci veřejných služeb, výzkum ve veřejném zájmu a posílení významu aplikovaného společenského výzkumu pro rozvoj společnosti. Dlouhodobě se věnuje podpoře vyrovnávání příležitostí pro ženy a muže.

Eva Volfová promovala na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru ochrana životního prostředí. Podnikala v oboru ochrany přírody při mapování biotopů, přípravách sítě Natura 2000. Od roku 2005 do 2021 pak jako zpracovatelka autorizovaných posudků (naturové, biologické hodnocení) a soudně znaleckých posudků, terénních průzkumů a odborných studií. Na České zemědělské univerzitě v Praze se věnuje projektům na ochranu řeky Labe. V Plzeňském kraji je odbornou poradkyní náměstka pro životní prostředí, zemědělství, regionální rozvoj a evropské záležitosti, vedoucí Expertní skupiny pro životní prostředí, členka výboru životního prostředí. Dlouhodobě spolupracuje s nevládními organizacemi (Ametyst, Česká botanická společnost, Česká společnost ornitologická). Mezi lety 2011 a 2021 se věnovala mezinárodnímu projektu Zelený pás. Od roku 2011 je soudní znalkyní v oboru Ochrana přírody, specializace: Natura 2000, mapování biotopů a navrhování lokalit.

Jiří Guth je původním vzděláním geobotanik. Posléze působil jako (eko-)pedagog (Nadace Šípek, Jihočeská univerzita) a publicista (Deník Referendum, Kulturní noviny aj.). Na přelomu století na Ministerstvu životního prostředí se jako ředitel odboru posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) podílel na přípravě nového zákona o EIA. Po jeho schválení koordinoval mapování biotopů pro soustavu Natura 2000. S přípravou této soustavy posléze pomáhal mj. v Chorvatsku. Věnoval se také rozvoji tzv. periferního venkova a sociálního podnikání v ČR. Je členem mnoha environmentálních i kulturních spolků a několika družstev. V letech 2014-2017 pracoval na magistrátu hlavního města Prahy a od roku 2018 opět na Ministerstvu životního prostředí, tentokrát v oblasti podpory výzkumu, vývoje a inovací.

Dojezd do Horky nad Moravou z Olomouce je zajištěn městskou hromadnou dopravou (BUS 20) a po železnici vlakem, autem z Olomouce přes Chomoutov nebo Křelov a na Skrbeň (uzavírka v Horce na ulici Olomoucká).

EDOJARMARK

SLUŇÁKOV-HORKA NAD MORAVOU

Areál Domu přírody Litovelského Pomoraví

SOBOTA 29.4.2023 od 9:00

VSTUP VOLNÝ

Společná oslava Života. Slavnost našeho pobývání na Zemi.

Bohatý program pro rodiče a děti s divadlem a hravými zastaveními.

SWAP dětského oblečení a hraček. Propagace nejrozumnějších druhů nemotorové dopravy.

Odpadová stanoviště: Olomouc třídí odpad. Informace o životním prostředí.

Životní alternativy a pestrost, biodiverzita přírody a lidských přístupů k ní.

Za lepší klima, hezčí krajinu, zdravější a pestrý život.

A mnoho dalšího...

KONCERTY EDO

Velké pódium před nízkoenergetickým domem:

10:00 Pokus band

11:30 Epydemye

13:00 Ivan Hlas trio

14:30 Letní kapela

16:00 Dunaj

17:30 Lanugo

19:00 Aneta Langerová

Malé pódium u Rájské zahrady:

10:30 Rákosníček a jeho rybník. Divadlo Scéna.

Divadlo pro rodiče s dětmi od 4 let. 50 minut.

autor: Jaromír Kincl, režie: Janka Ryšánek-Schmiedtová.

Za mlhou hustou tak, že by se dala krájet je rybníček Brčálník. Na první pohled vám může připadat docela obyčejný, ale už na ten druhý zjistíte, že se v něm dějí podivuhodné věci. Bydlí tam totiž Rákosníček. Roztomilý zelený skřítek sršící nápady. Vydejte se do jeho světa, plného hravosti, humoru a písniček, vyražte s námi za Rákosníčkem a jeho rybníkem, která je vzácná, nejen kvůli hvězdám odrážejícím se b noci na jeho hladině, ... a Rákosníček to ví.

13:30 Dobrodružství na ostrově Čičidžuma. Divadlo Scéna.

Divadlo pro rodiče s dětmi od 4 let. 60 minut.

Autoři a režie: Michaela Doleželová, Roman Vencel.

Malá Natálka se pomocí pohádkové knížky dostane na tajemný ostrov Čičidžuma, kde je ukryt obrovský poklad. Najít ho však nebude jednoduché. Bude muset překonat spoustu nástrah a vyluštit nejednu hádanku. Po pokladu navíc touží i podlý pirát Zlovous, kterého nebude jen tak

snadné přelstít. Vydejte se s Natálkou na dobrodružnou výpravu. Interaktivní pohádka s písničkami pro děti od 4 let, ve které si přijdou na své i dospělí.

Divadlo Scéna je mladé divadlo svým založením, avšak herecký soubor má již za sebou několik let působení. Jejich cílem je přiblížit dětem divadlo. Přinášet dětskému divákovi kvalitní, profesionální "divadlo" a tak vychovávat k větší otevřenosti. Nechceme však zapomínat ani na diváka dříve narozeného. Můžete se proto těšit na představení, kde se pousmějete, polechtáte si bránici nebo i slzičku zamáčknete, případně popřemýšlíte....

Program po celý den 9:00-16:00

Informace o životním prostředí a konceptu trvale udržitelného života.

- **Hravá zastavení pro děti**

Děti společně s (pra)rodiči objevují krásu a křehkost naší přírody a učí se porozumět vztahům v krajině, kterou obýváme.

- **Stánky**

Stánky s regionálními produkty a místními výrobci.

- **Odpadové stanoviště**

Asekol, Ekokom, Ecobat, Technické služby Olomouc

- **Galerie v přírodě otevřena všem vašim smyslům**

Nabízíme mimořádně volný vstup do míst přetvořených uměleckými díly našich významných umělců, do Rajské zahrady rostlin a živočichů Františka Skály a Sluneční hory snů Miloše Šejna

- **SWAP**

Výměna dětských věcí a dospělého oblečení. Zajišťuje Rodinné centrum Heřmánek

- **Biouhel**

Sdružení Cirkus C představí biouhel - biomasu rostlinného původu, zuhelnatělou za účelem aplikace do půdy.

- **Potravinová banka**

Koloběh potravin-jak neplýtvat, správné ukládání a tipy na recepty ze "zbytků"

- **EUROINSTITUT**

Ukázka tvorby a prodej výrobků klientů s handicapem ať už tělesným nebo mentálním.

- **Jedlá zahrada Olomouc**

Celodenní permakulturní zahrada, seminář na téma jedlé zahrady a workshopy pro děti i dospělé.

- **Základní škola Trávník Přerov**

Představení mezinárodního programu Ekoškola a jeho praktická ukázka na škole, která je nositelem tohoto mezinárodního ocenění.

- **Ateliér přírodního barvířství Tincta-Herbae**

Výstava barvířských rostlin, tisk pomocí rostlin, relaxace malováním s přírodními inkousty.

- **Centrum Semafor**

Představení nemotorové dopravy, jízda zručnosti.

- **AZUB BIKE s.r.o**

Představení skládacích či městských kol a trvale udržitelných vodotěsných brašen.

WORKSHOPY

Živá archeologie: stavba šachtové pece na výrobu železa

29. - 30.4 9:00 - 15:00

Workshop na stavbu hliněné pece pece formou experimentální archeologie pod vedením archeologa Filipa Šrámka. Na workshop je potřeba se přihlásit.

Květinový workshop: Vazba a aranžování květin

9:30 - 12:00

Květinová vazba, povídání o slow flowers a lokálně pěstovaných květinách.

Těšíme se na Vás:
Řemesla, tradice, regionální produkty, ...
Občerstvení (i pro vegetariány), pamlsky, gril, ...
Dojďte k nám na kole, koloběžce, pěšky, pokud k tomu máte příležitost,
buďte na sebe milí, připravte účinkujícím zasloužené ovace,
užijte si to spolu ☺.

VÝLETY EDO

sobota 22.dubna 2023

Pavel Konečný

Pábitelé, architekti a muzea v přírodě

Odjezd autobusem z Olomouce v 8:00 z parkoviště u Tržnice. Předpokládaný návrat do 18:00.

Čas na oběd. Možné vstupné do některých objektů.

Putování do Zlína a krajinou okolo něj. Za tvůrci navštívenými inspirací (Václav Žák, Natalie Schmidtová, Marek Jan Štěpán, Jan Šimek). Nejprve návštěva Galerie Václava Chada a dalších naivních tvůrců ve Zlíně s komentovanou prohlídkou výstavy naivního malíře „Václav Žák / Pábitel“. Filmoví diváci jej mohou znát z povídkového snímku Perličky na dně, kde hrál sám sebe. Individuální prohlídka Zlína s obědem vlastním nebo v restauraci. Poté v Malenovicích, v objektu hájenky před místním hradem, prohlídka expozice „Dřevo, proutí, sláma“, představující domácí zpracování nejdostupnějších přírodních materiálů jako významné součásti tradiční lidové kultury. Malenovický hrad je jednou z nejvýznamnějších historických památek zlínského regionu. Přejezd do Sazovic ke kostelu sv. Václava a jeho prohlídka s hudební improvizací varhaníka Petra Planého. Architektonicky vysoce ceněnou duchovní stavbu navrhl architekt Marek Jan Štěpán. Na závěr čeká účastníky výletu Muzeum v přírodě Rymice.

Na výlet je nutno se přihlásit: pomocí on-line formuláře: bit.ly/vylet_zlin23,

Nebo emailu: jana.vyhnakova@slunakov.cz, telefonu 585 378 345.

Pavel Konečný vystudoval filosofii, byl dramaturgem Divadla hudby v Olomouci a ředitelem územního odborného pracoviště Národního památkového ústavu. Dlouhodobě se zajímá o uměleckou tvorbu autodidaktů, jejichž autentické výtvarné projevy sbírá. Jeho sbírka má v současnosti asi 500 artefaktů a stávají se exponáty mnoha ceněných výstav u nás i v zahraničí. Sám organizuje výstavy spontánních tvůrců, vydává ediční řadu Marginálie a publikuje v řadě periodik. Je členem pražského sdružení ABCD pro poznávání a prezentaci art brut a také mezinárodní organizace European Outsider Art Association. Ve spolupráci s Muzeem umění Olomouc pořádá filmovou přehlídku ART BRUT FILM. V poslední době také dokumentuje výtvarného umění v Itálii a Chorvatsku. Je spoluautorem publikace „Atlas spontánního umění“ a „Park Eden i kipovi Emilia Milana Grgurića“.

neděle 23. dubna 2024

Jakub Potůček

Industriální Ostrava II

Odjezd autobusem z Olomouce v 8:00 z parkoviště u Tržnice. Předpokládaný návrat do 19:00.

Čas na oběd – v restauraci nebo vlastní.

Možné vstupné do některých objektů.

Po letech se vrátíme do industriální krajiny ostravské Dolní oblasti Vítkovic, kterou si prohlédneme a poté každý navštíví dle svého výběru jednu z mnoha zajímavostí. Jestli to bude Národní zemědělské muzeum – Muzeum potravin a zemědělských strojů nebo Velký svět techniky, bude záviset jen na vás. Poté procházka do centra, kde proběhne prohlídka galerie Plato, která se usídlila ve skvěle konvertovaném areálu historických městských jatek. A na cestě zpátky se zastavíme v Hošťálkovicích, kde stojí předchůdce žižkovské televizní věže.

Na výlet je nutno se přihlásit: pomocí on-line formuláře: bit.ly/vylet_ostrava23, nebo emailu: jana.vyhnakova@slunakov.cz, telefonu 585 378 345.

Jakub Potůček je historikem umění specializujícím se na moderní českou a evropskou architekturu. Pracuje jako vědecký pracovník v Centru průmyslového dědictví na Fakultě architektury ČVUT v Praze. Je autorem řady výstav a publikací. Jeho pravidelné účasti na výletech EDO do městských krajin, architektury a urbanismu si získaly velkou oblíbenost zúčastněných. Komentoval také v dokumentech architekturu nízkoenergetického domu od Projektil architekti a společně se zahradním architektem Zdeňkem Sandlerem slavnostně zahájili provoz Domu přírody Litovelské Pomoraví.

VYCHÁZKY EDO

čtvrtek 20.dubna, 17.30

Kvákání v Domu přírody

Podvečerní vycházka za žabím koncertem a vodním životem v tůních, který je neuvěřitelně bohatý a krásný. Navíc pro každého celkem lehce přístupný. Vydejte se na průzkum! Zjistíme proč žáby kvákají a kdy jsou nejhlučnější. Dostanete síťku a zkusíte zalovit. Dozvíte se, co zajímavého jste našli a mnoho dalšího o životě žab a vodní havěti. Ukončení po 19 hodině. Rodinné vstupné 200 Kč.

Na akci je potřeba se přihlásit pomocí on-line formuláře bit.ly/kvakani23

pondělí 1.května 2023, 6.00,

sraz u mostu přes Mlýnský potok v Olomouci-Řepčíně

Vítání Ptačího zpěvu v Olomouci

Vítání ptačího zpěvu pro ranní ptáčata. Ať se vám to líbí, nebo ne, ptáci skutečně nejlépe zpívají brzy ráno. Ptačí zpívanky, odchyt a kroužkování ptáků. Sraz u mostu přes Mlýnský potok v Olomouci-Řepčíně, na konci Martinovy ulice (GPS: 49.6107172N, 17.2350856E). Ukončení mezi 8:00 a 9:00 u koupaliště Poděbrady. Pořádá Moravský ornitologický spolek – Česká společnost ornitologická ve spolupráci se Suňákovem a DDM Olomouc.

Exkurzi povede: Kateřina Ševčíková (mob.:776 746 980, e-mail: sevcikovaka@seznam.cz).

Na akci je nutno se přihlásit pomocí on-line formuláře: bit.ly/vitani23

pondělí 1.května 2023, 20.00,

Sluňákov-Dům přírody Litovelského Pomoraví Horka nad Moravou,

sraz před vstupem do informačního centra

Noc Slavíků v Domu přírody

Vycházka na pozdní večer, první máj, kdy svou lásku slavík růži zapěje. Tedy v případě, že bude mít náladu, a také pokud jeho hlas nepřehluší kvákání žab. Pokud by náhodou slavíci mlčeli, poslechneme si slavíka a další noční hlasy alespoň z nahrávky.

Ornitologický komentář Katky Ševčíkové. Pořádáno ve spolupráci s Moravským ornitologickým spolkem.

Na akci je nutno se přihlásit pomocí on-line formuláře: bit.ly/nocslaviku23

VÝSTAVY EDO

Pořádá Galerie Velryba (Opatovická 24, Praha 1).

27.3.–26.4.2023

Galerie Velryba, klub.

Marek Kapler. U nás v Holešovicích.

Kurátor: Igor Hlavinka

Marek Kapler se přistěhoval do Holešovic jako osmnáctiletý mladík. Své dětství prožil u rodičů na Hradčanech. Holešovice pro něj svým charakterem a kouzlem dělnické periferie představovaly zcela nový a nepoznaný svět. Byt Malé Plynární ulici sestával z jedné místnosti s výlevkou a wc na společné chodbě, v rohu stála kamna na uhlí. Přímo v domě byla hospoda, kam chodili popeláři a dělníci na ranní kávu, polévku a frťana. Z Holešovického pivovaru stoupala oblaka páry a vařilo se tu pivo Pražan. Marek rád chodil do Holešovického přístavu kreslit nákladní lodě. Čtyři komíny Holešovické elektrárny dávaly čtvrti monumentální ráz ocelového města. Zažil poslední rok provozu Holešovických jatek, provázený příšerným zápachem, který se v letních měsících táhl celou čtvrtí. Na nákladovém nádraží Bubny se posunovaly vlaky. V budově dnešní galerie DOX se nacházela mlékárna, kam ráno zajížděly cisterny. Mlýny a pekárny v Jankovcově ulici. Další továrny a dílny nebo jen ohrady a různá skladiště. Vzpomíná si na vyhlášený automat Maniny na rohu Dělnické a Komunardů, kam se chodily stravovat snad celé Holešovice. Na spoustu zaniklých hospod, kde se odehrával společenský život. Tato čtvrt' mu přirostla k srdci, vystudoval zde grafiku na AVU a prožil zde krásných a intenzivních osm let. Holešovice v 80. letech měly ještě kouzlo romantické periferie. Dnes procházejí razantní proměnou. Z autentické dělnické a tovární čtvrti se stává město bezduchých kanceláří a bohatých rezidencí. Od dob jeho mládí se po Praze několikrát stěhoval. Po 25ti letech se vrátil na místo, které má rád a kam nějakým způsobem patří, do Holešovic.

Marek Kapler studoval na Střední průmyslové škole grafické v Praze a na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze na Žižkově, obor scénografie. Poté absolvoval Akademii výtvarných umění v ateliéru doc. Ladislava Čepeláka. Byl členem redakčního týmu Revolver Revue. Stál u zrodu týdeníku Respekt, kde působil jako grafik. Pracoval také jako výtvarník dekorací ve filmovém studiu Barrandov, v týmu restaurátorů pod vedením akad. mal. Martina Pavaly. Restauroval nástěnné malby na zámku Kratochvíle. Restaurováním se zabývá stále. Patřil k okruhu autorů vydávajících samizdatový sborník X (Desítka) s literární přílohou Violit (vyšlo 8 čísel). Věnuje se malířství, cestuje a žije střídavě u Netolic na Šumavě a v Praze. Syn filmového architekta Jiřího H. (1932). Jeho práce jsou zastoupeny v antologii poesie druhé generace undergroundu U nás ve sklepe. <http://marakapler.cz/>.

Pořádá Galerie Velryba (Opatovická 24, Praha 1).

4.4.-12.5.2023

Galerie Velryba

Jaroslav Beneš. Praha za lockdownu.

Kurátor: Igor Hlavinka

Výstava fotografií. Návštěvníci budou moci shlédnout soubor z roku 2019 s názvem „CV19“. V té době začala epidemie viru Covid a autor zachycuje atmosféru, která na něj působila velice depresivně a agresivně. Tyto pocity vyjádřil barevnými tisky.

Jaroslav Beneš fotografuje od roku 1969. V osmdesátých letech objevil kameru Magnolu velikostí negativu 13x18 cm, a to změnilo můj vztah k fotografování. Do roku 2017 fotil jen na velký formát a dělal kontaktní kopie negativu. V průběhu této doby ještě přibral větší formát kamery a od roku 2017 jej zaujala i barevná fotografie a to digitální, která v této době dobře doplňuje jeho pocit z doby, ve které se nacházíme a která nám tento druh fotografování umožňuje. Vystavoval jak samostatně, tak na skupinových výstavách v Čechách i v zahraničí, z toho nejvíce v Polsku, které si oblíbil a ono jej. Tématem je většinou světlo nebo barva a jím vytvářená pocitová atmosféra.

Pořádá Sluňákov ve spolupráci se studenty katedry dějin umění FF UP.

4.4.-20.5.2023

Dům přírody Litovelského pomoraví, nízkoenergetický dům, Horka nad Moravou.

René Hábl. Ragtime.

Kurátorka: Barbora Kundračiková ve spolupráci se studenty Katedry dějin umění FF UP

Výstava René Hábla, jedné z klíčových osobností české postmoderní malby, je podprahovým, skrytým ohniskem požáru letošních EDO. Jeho RAGTIME je znepokojivý, tetelí se ozvěnou blížícího se vzplanutí, pozornost diváka dráždí k nevydržení, jeho intelekt pokouší a laská zároveň.

René Hábl (1968–2021, Uherské Hradiště) absolvoval obor grafiky na SUPŠ v Uherském Hradišti (1983–1987), na který navázal studii malby na pražské Akademii výtvarných umění v ateliérech Jiřího Sopka, Františka Hodonského, Jana Kotíka a Miloše Šejna (1988–1994). Jeho tvorba se neomezovala pouze na malbu, po roce 2000 ji naopak systematicky obohacoval o kolážovou práci s fotografií či sprejem, případně zasáhl také do prostoru. Tím, co jeho produkci sjednocuje, je „plošné“ provázání apelem na imaginativní participaci diváka, na aktivní výměnu v rámci trojúhelníku dílo-název-divák. Průřez dílem Reného Hábla jako by byl postupnou krystalizací hry představivosti, do které se promítá zkušenost s grafickým komponováním obrazu a hluboká znalost malířské techniky. Tvorba začátku 90. let, charakterizovaná organickým, těkavým přístupem k abstrakci a tmavým koloritem aplikovaným ve valérech, se v průběhu dekády charakteristické kompozicemi repetitivních motivů, postupně projasňuje a rozšiřuje barevnou paletu. Po roce 2000 je těkavost nahrazena ostrými liniemi, jasně barevnými plochami téměř fauvistického rázu a zkonkrétněním námětů. Před koncem desetiletí se umělec obrací ke geometrické abstrakci kolážové až tiskové kompozice. Brzy nato náměty opět směřují k lineárně, kresebně, téměř až minimalisticky pojaté figuraci a imaginativním mikrokosmům, charakterizovaným trojrozměrnými geometrizovanými útvary často architektonického rázu, umisťovanými na plošně barevném pozadí. Všemi náměty a obdobími se prolíná jistá neurčitost a balancování na pomezí abstrakce a mimeze, jako by šlo o děja vu nebo reminiscence snových obrazů. Bezprostřední prožitek Háblůva díla je dostupný široké škále diváků. Cíleně podněcuje subjektivní výklad, zároveň ale nezahlučuje – ponechává na pozorovateli, jak si dílo vyloží. (Daniela Janásková, Zuzana Nesvadbová)

Pořádá Galerie Caesar/ Muzeum umění Olomouc – Středoevropské fórum

V rámci Cyklu krajinných intermezz

4.4.–30. 4.2023

Galerie Caesar

Lenka Falušiová. Stříbrné vody stékají po stupních lesa...

Kurátorka: Barbora Kundračiková.

Monografická výstava výjimečné české grafičky a kreslířky. Pozornost je věnována především dvěma okruhům – velkoformátovým kresbám a grafickým miniaturám zachycujícím bohaté lesní struktury. Leitmotivem výstavy je hledání spojníc mezi reálným a imaginativním světem. Projekt funguje in-situ, expozice je iluzivní, fantastická, vtahující.

Lenka Falušiová kreslířka a grafička, absolvovala studia v Ateliéru grafiky I (prof. Jiří Lindovský, doc. Dalibor Smutný) na Akademii výtvarných umění v Praze (2012–2017). V roce 2015 obdržela cenu Grafika roku v kategorii studentských prací. Vystavuje samostatně (2015 Šumperk, 2016 Terezín, 2019 Praha, 2020 Příbram ad.) i skupinově (2014 Vrchlabí, 2017 Klatovy-Klenová, 2018 Vevey, 2019 Bilbao, 2019 Berlin ad.). Lenčina výstava před dvěma roky a její workshop v Nízkoenergetickém domě a v Domu přírody Litovelského Pomoraví byly nebývale silně vnímány a oceněny návštěvníky EDO. Nyní v centru Olomouce.

Barbora Kundračiková je historička umění a šéfkurátorka Muzea umění Olomouc-Středoevropského fóra Olomouc, v němž působí od roku 2012. Mezi lety 2012 a 2016 byla koordinátorkou projektu Central European Art Database. Od roku 2018 spolupracuje s Centrem pro výzkum fotografie Ústavu dějin umění AV ČR (CVF), v letech 2018–2020 interně. Od roku 2021 působí jako odborná asistentka na Katedře dějin umění Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Věnuje se evropské vizuální kultuře 20. a 21. století, technickému obrazu, metodologii dějin umění a analytickým přístupům v estetice.

Pořádá Galerie Caesar/ Muzeum umění Olomouc – Středoevropské fórum

V rámci Cyklu krajinných intermezz

2.5.–29.5.2023

Galerie Caesar

Daniel Fischer. Kódy a vrstevnice.

Kurátorka: Barbora Kundračíková.

Legenda krajinářského konceptu Daniel Fischer prezentuje v Olomouci průřez své tvorby, malbou počínaje a grafikou konče. Modelace je jeho druhé jméno, jazyk to třetí. Schopností uchopovat svět „křehce“ jako „křehký“ se mu nikdo nevyrovná. Ukazuje přitom, že koncept a řemeslo žádnými protiklady nejsou, naopak, jedno vyžaduje druhé, podobně jako člověk přírodu.

Daniel Fischer vystudoval na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě (1968-1974, prof. Matejka). V roce 1992 byl jmenován profesorem malířství. Od roku 1990 působí na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě na katedře malby jako vedoucí ateliéru volné tvorby. Působil jako hostující profesor v USA (Slippery Rock University, 1994; Rhode Island School of Design, 1998) a Německu (hostující profesor na Internationale Sommerakademie für Bildende Künste). Je členem Rady Státního fondu kultury Pro Slovakia, členem předsednictva Rady vysokých škol, bývalým ředitelem mezinárodní výstavy studentů uměleckých škol IstroArt Biennial v Bratislavě (1996), předsedou poroty výstavy – trienále Současná slovenská grafika (1998). Od roku 1999 je členem Akreditační komise, poradního orgánu slovenské vlády.

Pořádá Sluňákov ve spolupráci se Statutárním městem Olomouc a Místní agendou 21.

23.5.–30.6.2023

Sluňákov-Dům přírody Litovelského Pomoraví, nízkoenergetický dům, Horka nad Moravou.

Změny a rituály

Výstava výběru nejlepších fotografií z fotografické soutěže Ekologických dnů Olomouc 2023.

Pořádá Galerie Velryba (Opatovická 24, Praha 1).

16.5.–21.6.2023

Galerie Velryba

Eva Jeníčková. Krajina do mě vyrytá.

Kurátor: Igor Hlavinka

Les a řeka, pastely a uhlokresby. Eva Jeníčková „Někdo ve mně pořád kreslí a maluje. Dýchá barvami, vede linku, roztírá prach. V nejtemnější roklí hledá světlinu. Není den, není noc. Jsou obrazy. Je krajina do mě vyrytá...všechny moje kresby jsou vlastně modlitbou.“

Eva Jeníčková (roz. Kucharičová) se narodila v Jindřichově Hradci, v současnosti žije a tvoří v Třebíči na Vysočině. Věnuje se krajině. Studovala grafiku na SUŠG v Jihlavě a jednooborovou výtvarnou výchovu na UP v Olomouci. **Igor Hlavinka** je akademický malíř. Absolvoval obor malířství na AVU v Praze, ale kromě malby se zabývá i sochařstvím a fotografií. Inspiruje se přírodou i uměním všech dob, pravěkem a uměním přírodních kultur počínaje a současným abstraktním uměním konče. Zvláště jej zajímá staroegyptská, buddhistická a románská plastika, tušová malba a kaligrafie Dálného východu, středověké a renesanční umění, malířství romantismu a symbolismu. Ve své tvorbě se inspiruje přírodními strukturami a energiemi, ale i znaky písma a symboly starověkých kultur (cykly Krutíhlavy, Znaky, Chaos a řád, Strašná souměrnost, Okolo středu). Účastnil se symposií nadace Hermit v klášteře Plasy v 90. letech, kde vytvářel hliněné modely fantaskních biomorfních staveb. V roce 1997 tam inicioval a spoluorganizoval umělecké symposium „O Počátku“. Několik let se zabýval i restaurováním, navrhováním i realizací zahrad. Od 2003 modeloval z hlíny imaginární hlavy. Od roku 2007 se věnuje převážně malbě krajiny, jak imaginární, tak konkrétní. Obraz krajiny je pro něj reflexí nálad duše. Snaží se co nejjednoduššími malířskými prostředky, minimalistickou a zároveň poetickou formou evokovat svůj zážitek hor, jejich stálost a mohutnost v kontrastu ke stálým proměnám světla v prostoru plném mraků a mlhy. Od 1996 členem S. V. U. Mánes, žije a pracuje v Praze.

WORKSHOPY EDO

součástí EDOJARMARKU 29.4.2023

Filip Šrámek

Stavba pravěkých a ranně středověkých pecí na přímou výrobu železa

29.4. – 30.4. 2023, Sluňákov-Dům přírody Litovelského Pomoraví, Horka nad Moravou.

Kapacita - 8 dospělých

Délka trvání – sobota 10:00 – 17:00, neděle 10:00 – 14:00 (za každého počasí).

Železo, kov dnes tak běžný, že ho již skoro nevnímáme, pro naše předky obrovský technologický skok kupředu. Stálo u zrodu civilizací, formovalo společnosti, vyhrávalo války, inspirovalo umělce... Na vzácnost železa v prehistorických dobách poukazuje to, že nejprve bylo používáno pro výrobu šperků, zbraní elit a až nakonec i nástrojů a předmětů denní potřeby. Masivnímu rozšíření železa vděčíme díky jeho dostupnosti a relativně snadné výrobě a recyklovatelnosti. Přerod železné rudy v kov býval spojen i s magií, archetypem kováře, alchymisty. Samotný průběh tavby železa z rudy za pomoci dřevěného uhlí je skoro až mystický, vizuálně velmi atraktivní prožitek. Náplní workshopu bude stavba baterie dvou pecí, šachtové pece, používané ve starší době železné a ranně středověké pece s tenkou hrudí. Účastníci workshopu si vyzkouší práci s přírodními materiály-hlínou, senem, dřevem, pískem, kamením, při stavbě těchto dvou metalurgických zařízení. Formou neformálního povídání budou stavitelé průběžně seznámeni vedoucím workshopu s pravěkou a středověkou metalurgií, budou zodpověděny jejich všetečné dotazy.

Filip Šrámek pochází z kraje moravského Slovácka, velkou část života strávil ale v Olomouci, jenž ho svou gravitací nepravidelně přitahuje zpět, aby se po čase opět vydal na cestu po městech moravských a českých. Jeho životní láskou a zaměstnáním se stala archeologie, která ho provází již více než čtvrt století. Odpovědi na otázky, které nenachází ve výsledcích archeologických výzkumů hledá v experimentální a experienciální (prožitkové) archeologii. Jeho specializace je stavba hliněných pyrotechnických zařízení a pravěká metalurgie železa, barevných a drahých kovů.

Nutná rezervace pomocí on-line formuláře: bit.ly/workshop_pec23

nebo na e-mailu jana.vyhnakova@slunakov.cz

Barbora Hertlová

Květinový workshop

29.4.2023, Sluňákov-Dům přírody Litovelského Pomoraví, Horka nad Moravou.

kapacita: 12 osob

délka trvání: 2,5 hodiny 9:30 – 12:00. (Případně po naplnění možný i odpoledne 14:00 – 16:30)

V Anglii je každý dům, kde stůl zdobí čerstvá květina, považován za "bohatý" dům. Bohatství tu ale nereprezentují peníze nebo excentričnost, ale hodnoty, které v sobě čerstvá květina nese. Květina je krása, čerstvá květina uchovává krásu okamžiku. Sušená květina zachytává krásu barev, tvarů, smyslů i paměti. Kdokoliv, kdo dokáže vnímat krásu květin, vnímat hodnotu krásy, je bohatým člověkem. Pojdme si společně uvázat čerstvou českou květinu, něco si povědět o slow-flowers, hnutí ekologicky a lokálně pěstovaných květin, a pokusit se přenést živelnost přírody v okolí Sluňakova do vytvoření něčeho krásného.

Baruše Hertlová pochází z Čech, ale srdcem vždy tíhla k Moravě. Tak se usídlila nejdříve v milované Olomouci a teď v Oderských vrších. Vystudovala Ochranu a tvorbu životního prostředí na Univerzitě Palackého v Olomouci a dlouhou dobu ekologii věnovala i profesně v neziskovém sektoru. Díky rodičovské dovolené se jí otevřela příležitost zušlechtit vlastní zahradu v permakulturním duchu a k tomu na ní produkovat květiny. Přičichla si k Slow-flowers hnutí, a tak propojila ekologii a environmentalistiku s láskou ke květinám. (www.zahradazprirody.cz).

Nutná rezervace místa na on-line formuláři: bit.ly/workshop_kvety23

nebo e-mailu jana.vyhnakova@slunakov.cz

FOTOSOUTĚŽ EDO

Pořádá Statutární město Olomouc v rámci realizace Místní agendy 21

ZMĚNY A RITUÁLY: EDO 2023: požár / tradice a transformace

Svět se stále rychleji mění, některé věci, lidé, situace, krajiny mizí a jiné se objevují. Lze tyto proměny světa v čase nějak zachytit ve formě okamžiku? Lze vyjádřit pocity našich nadějí a obav z mizení toho, co známe a z příchodu neznámého?

Hoříme zvědavostí, jaké snímky nám do 10. dubna 2023 pošlete.

Hlavními tématy soutěže jsou právě změny, které mění naši společnost či prostředí ve kterém žijeme, nebo naopak rituály, které odolávají času a všem změnám, a jsou tak pevným bodem v našich životech.

Cílem soutěže je šířit povědomí o udržitelném rozvoji a s ním souvisejících tématech a podpořit kreativní a přínosnou tvorbu veřejnosti. Jejím smyslem je osvěta v rámci témat udržitelného rozvoje, a to, jak přímou účastí v soutěži, tak i působením vizuálních výstupů.

Soutěž vznikla ve spolupráci s centrem ekologických aktivit Sluňákov a Univerzitou Palackého v Olomouci jako doprovodný program Ekologických dnů Olomouc 2023: POŽÁR – Tradice a transformace v proměnách společnosti a přírody.

Soutěžní kategorie:

I. Změny

Věci, místa, objekty v proměnách času.

Něco mizí, něco přichází. Lze zachytit dříve všední věci a objekty, které dnes už téměř vymizely, nebo naopak něco, co bylo v minulosti k vidění jen výjimečně, ale nyní je to zcela běžné.

II. Rituály

Proměny lidí a přírody v měnícím se světě.

Obrazy pravidelných činností a rituálů, které odolávají rychle se měnícímu světu nebo prokazují objevy něčeho neznámého a nového. Jistoty a nejistoty v našich životech.

Přihlášení:

Zašlete fotografii společně s uvedením svého jména, příjmení, data narození, telefonního čísla a soutěžní kategorie na e-mail fotosoutez@olomouc.eu nejpozději do 10. 4. 2023.

Kdo?:

Soutěž je určena všem občanům starším 15 let.

Ceny:

V každé kategorii budou vybrány tři nejlepší fotografie. Autoři vítězných fotografií budou pozváni na slavnostní vyhlášení soutěže, které se uskuteční na EDOJARMARKU v rámci Ekologických dnů Olomouc v areálu centra ekologických aktivit Sluňákov. Výherci obdrží poukazy na fotografické vybavení a fotoslužby v hodnotě 5 000 korun za 1. místo, 3 000 korun za 2. místo a 1 000 korun za 3. místo. Další soutěžící, jejichž fotografie budou vybrány a vystaveny na výstavě při EDOJARMARKU, obdrží dárkové tašky.

Harmonogram:

Přihlašování do soutěže (zaslání soutěžních fotografií): 10. 2. 2023 - 10. 4. 2023

Vyhlášení vítězů: 29. 4. 2023 na EDOJARMARKU EDO 23.

Informace:

<https://menime.olomouc.eu/mistni-agenda-21/fotosoutez>

*Již 33 let Ekologické dny Olomouc pořádá
Sluňákov, centrum ekologických aktivit města Olomouce, o.p.s.*

VSTUP NA VŠECHNY AKCE EDO 23 VOLNÝ.

UBYTOVÁNÍ V DOBĚ EDO 23:

Možnost zdarma ve vlastních stanech v areálu festivalu!
Případně kdekoliv v okolí.

DOPRAVA:

Dojezd do Horky nad Moravou z Olomouce je zajištěn městskou hromadnou dopravou
(BUS 20) a po železnici vlakem,
autem z Olomouce přes Chomoutov nebo Křelov a na Skrbeň
(POZOR!: uzavírka v Horce na ulici Olomoucká).

Aktuální program celého festivalu:

WWW.EKOLOGICKEDNYOLOMOUC.CZ

FB skupina: Ekologické dny Olomouc-Sluňákov

https://bit.ly/FB_EDO

FB události:

bit.ly/EDO_23

Teletext ČT1 str. 584 (během konání festivalu)

Předcházející ročníky videozáznamy:

https://www.youtube.com/@slunakov_edo/playlists

PROSÍME PODPOŘTE EDO

Velmi nám pomůže vaše podpora EDO a Sluňákova:

<https://slunakov.cz/podporte-nas/>

Budeme vděční za přeposlání, oznámení, sdílení, pozvání,
jakoukoliv pomoc s propagací programu EDO případným zájemcům!!!

EDO JIŽ 33 LET POŘÁDÁ:

Sluňákov, centrum ekologických aktivit města Olomouce, o.p.s. (www.slunakov.cz)

PODPORA:

Ministerstvo životního prostředí (www.mzp.cz),

Státní fond životního prostředí (www.sfzp.cz),

Statutární město Olomouc (www.olomouc.eu),

Olomoucký kraj (www.olkraj.cz),

ADM: Food, Pet and Animal Nutrition Company (www.adm.com),

Olomouc třídí odpad (www.olomouctridi.cz),

Muzeum umění Olomouc (www.muo.cz),

Dům přírody Litovelského Pomoraví (www.dumprirody.cz),

Technické služby města Olomouce, a.s. (www.tsmo.cz)

Quatro print, a.s. (www.quatroprint.cz).

„Tento projekt je financován Státním fondem životního prostředí České republiky na základě rozhodnutí ministra
životního prostředí.“

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER:

Český rozhlas Olomouc (olomouc.rozhlas.cz).

MEDIÁLNÍ PARTNERSTVÍ:

TV Morava (www.tvmorava.cz).
Rádio Haná (www.radiohana.cz).

POZVÁNKU NA EDO UVEŘEJNILY MÉDIA:

Salon Práva,
LISTY dvouměsíčník pro kulturu a dialog,
Naše příroda, olomouc.cz – nejlepší adresa ve městě,
Vesmír, 7.G Sedmá generace, Teletext ČT1, Bedrník,
Univerzita Palackého – Udržitelná univerzita,
Fakultní nemocnice Olomouc.

PODĚKOVÁNÍ A SPOLUPRÁCE:

Záštita:

Miroslav Žbánek, primátor Statutárního města Olomouce.
Josef Suchánek, hejtman Olomouckého kraje.

Odborný program:

Petr Pokorný, Eliška Fulínová, David Storch,
Salon Práva, Zbyněk Vlasák, Jiří Guth, Tomáš Daněk
Pavučina–sít' středisek ekologické výchovy, Místní agenda 21 SMO,
Jiří Zemánek, Barbora Hertlová, DDM Olomouc,
Moravský ornitologický spolek–Česká společnost ornitologická

Kulturní program:

Muzeum umění Olomouc, Galerie Caesar (Olomouc), Galerie Velryba (Praha),
Barbora Kundračíková, Igor Hlavinka, Miroslav Schubert

Jako průvodci výletů:

Pavel Konečný, Jakub Potůček, Petr Planý

EDOJARMARK:

Odbor městské zeleně a odpadového hospodářství MmOl,
František Petřík: Sound of Innovation, Rodinné centrum Heřmánek,
Potravinová banka Olomouc, Euroinstitut, Technické služby města Olomouce

Grafický design festivalu:

Kultivar design studio, cosa.cz